

การพัฒนาวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาการศึกษาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*

THE DEVELOPMENT OF CLASSROOM RESEARCH TEACHING
METHODOLOGY FOR GRADUATE STUDENTS OF THE FACULTY OF
EDUCATION, MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

พระราชรัตนมงคล (มนตรี ยางธิสาร)

Prarajattanamongkol (Montri Yangthisan)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Mahamakut Buddhist University, Thailand

E-mail: mmny_1960@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย 2) เพื่อประเมินผลการใช้วิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เป็นวิจัยและพัฒนา ประชากรกลุ่มตัวอย่าง มี 2 กลุ่ม คือ 1) นักศึกษา 14 รูป/คน ใช้ในการสนทนากลุ่ม เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2/2561 จำนวน 31 รูป/คน ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง ทดลอง 1 ภาคเรียน การทดสอบคะแนนหลังเรียนกับก่อนเรียนแบบกลุ่มเดียว ตั้งเกณฑ์ความแตกต่างที่ระดับ 0.05 การหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้วิจัยในชั้นเรียน ตั้งเกณฑ์ที่ระดับ 80/80 (E_1/E_2) และประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้วิจัยในชั้นเรียน โดยวิธีสนทนากลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาบัณฑิต พระภิกษุจำนวน 7 รูป คฤหัสถ์รับราชการครูจำนวน 5 คน รวม 12 รูป/คน ผลการวิจัย พบว่า 1) 1.1) การสอนวิจัยในชั้นเรียนที่ดีที่สุดคือให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติ 1.2) ความต้องการพัฒนาวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) 1.3) คะแนนหลังเรียนแตกต่างจากก่อนเรียนที่ระดับ 0.05 1.4) ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) ของหน่วยการเรียนรู้วิจัยในชั้นเรียนเท่ากับ 87.87 และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ของหน่วยการเรียนรู้วิจัยในชั้นเรียนเท่ากับ 89.13 1.5) ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิธีสอนวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$) 1.6) นักศึกษานำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ปฏิบัติงานสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) 2) ความเหมาะสมในการนำวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้สอนนักศึกษาต่อไป โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$)

* Received 5 April 2020; Revised 19 April 2020; Accepted 21 April 2020

คำสำคัญ: การพัฒนาวิธีสอน, การวิจัยในชั้นเรียน, นักศึกษาการศึกษาคณะบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Abstracts

This research has the following objectives: 1) to develop teaching of the research methodology in classroom for post-graduate students of Graduate School of Mahamakut Buddhist University 2) to evaluate teaching of the research methodology in classroom for post-graduate students of Graduate School of Mahamakut Buddhist University as a research and development. The sample includes 2 groups of population: 1) group conversation among 14 students to explore foundational data 2) Using 31 fourth-year undergraduates who are studying at the level of the 2nd semester of the academic year 2561 as one single sample by testing the outcome before and after learning the subject in duration of 1 semester by setting a test score deviation at 0.05. Searching the effectiveness of the research study unit in the classroom by setting the level at 80/80 (E1/E2). And evaluating the appropriateness of the teaching research methodology in the classroom by a group discussion method among 12 post graduate students consist of 7 monks and 5 government school teachers. The research finds that: 1) 1.1) the best way of teaching research methodology in classroom is experimental learning approach 1.2) the need of improvement of teaching research methodology in classroom is at the high level ($\bar{X} = 3.85$), 1.3) the post-test scores of the study is different from the pre-test which is statistically significant at 0.05, 1.4) the effectiveness of the process (E₁) of the research study unit in the classroom equal to 87.87 and the efficiency of the output (E₂) of the research study unit in the classroom equal to 89.13. 1.5) The general satisfaction of the teaching research methodology in classroom by the mean average is at the highest level at ($\bar{X} = 4.66$) 1.6) the students are able to apply the knowledge gained from the classroom in their teaching is at the highest level at ($\bar{X} = 4.65$). 2) Suitability in implementing way of teaching research methodology in classroom to conduct in further teaching by students is at the highest level ($\bar{X} = 4.77$)

Keywords: Developing Teaching Methodology, Classroom Research, Graduate Students, Mahamakut Buddhist University

บทนำ

ปัญหาการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันเกิดวิกฤต คือ ด้านนโยบายขาดความต่อเนื่อง มีทิศทางและแนวทางการจัดการศึกษายังไม่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน บุคลากรทางการศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในระบบการศึกษาทั้งในการศึกษาพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา (Watthanmongkol, W., 2018) โดยเฉพาะครู ซึ่งจุดอ่อนของครูไทยที่พบในปัจจุบัน คือ ครูขาดประสบการณ์และความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียน (Budsarakoon, T., 2019) ดังนั้น เมื่อครูซึ่งเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในกระบวนการ พัฒนาการศึกษและพัฒนาการเรียนรู้ เกิดปัญหาคุณภาพครูจึงส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา และปัญหาด้านการผลิตครูคือ ด้านคุณภาพ และการจัดการเรียนการสอนยังไม่ดีเท่าที่ควร (Riangrila, P., 2013) ซึ่งในการพัฒนาวิชาชีพครูของครูนั้น หลักสูตรต้องให้ความสำคัญกับความรู้เชิงบูรณาการ (Onthanee, A., 2020) เพราะโลกยุคปัจจุบันมีความเจริญทางด้านเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดการเรียนการสอนได้ทุกแห่งหนโดยได้มีการนำปัญญาประดิษฐ์เข้ามามีใช้ในการเรียนการสอนที่เรียกว่าระบบนิเวศการเรียนรู้คือส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้อย่างชาญฉลาด (Maneehaet, S., & Wannapiroon, P., 2019) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ พัฒนาการศึกษและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Intharaksa, P., 2019) จึงทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องปรับกระบวนการเรียนการสอนและจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับโลกดิจิทัล (Kaewurai, R., & Chaimin, C., 2019) แต่เมื่อได้มีการศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาครู ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 พบว่า ส่วนมากมีพฤติกรรมต่อหน้าที่ครูเฉลี่ยต่ำสุด (Sukreephong, W. et al., 2009) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องผลิตครูให้ได้มาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งมาตรฐานดังกล่าวควรมีหลายมิติ คือ ทั้งความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติการสอน และคุณลักษณะต่าง ๆ แต่ระบบการรับนิสิตนักศึกษาครู (recruitment) ยังมีปัญหาเพราะไม่สามารถคัดคนเก่งมาเป็นครูตามที่สังคมต้องการ คือ ครูควรเป็นคนที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู เป็นครูด้วยหัวใจ เก่งทั้งความรู้และความคิด อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญของความเป็นครู (Faikhamta, C., 2018) เพราะเป็นผู้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ดังนั้น ครูจะต้องมีทักษะในการจัดการเรียนรู้ (Prachanban, P., & Choomeka, L., 2018) และสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาทักษะของครู คือ ต้องมีความสามารถทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะมีความจำเป็นที่ครูทุกคนจะต้องทำเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางของการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นให้ครูดำเนินการวิจัยควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน (Srikham, O. et al., 2018) ซึ่งทักษะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับกิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ (Wongwanich, S. et al., 2017) ซึ่งในทางพระพุทธศาสนากล่าวว่ามนุษย์จะประเสริฐและมีความสุขได้ด้วยการฝึกฝนพัฒนา (Phra Kanchit Kunavaro, 2013) ดังนั้น คุณลักษณะของความเป็นครูตามวิถีพุทธได้แก่หลักพุทธธรรม 7 ประการ คือ

เป็นผู้มีความน่ารัก น่าเคารพ น่ายกย่อง รู้จักพูดให้ได้ผล อดทนต่อถ้อยคำ แกล้งเรื่องเล็กน้อย อีกทั้งไม่แนะนำให้ศิษย์ของตนให้ดำเนินชีวิตไปในทางไม่ดีไม่งาม (Pra Sakda Chandako (Suwanta), 2014) และคุณสมบัติของครูที่ดีทั้งด้านลีลาการสอน ด้านวิธีสอน ด้านหลักการสอน ด้านกลวิธีและอุปายประกอบการสอน (Phra Natthawut Wutthigo (Supphaso) et al., 2015) ซึ่งการพัฒนาครูต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในศตวรรษที่ 21 อันเป็นยุคดิจิทัล คือ 1) การเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเป็นนิสิตนักศึกษาครู 2) การฝึกภาคปฏิบัติระหว่างเป็นนิสิตนักศึกษาครู และ 3) การพัฒนาครูประจำการหลังจากสำเร็จการศึกษา (Suttipong, R., 2017) อันเป็นการพัฒนาครูและผู้เรียนและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องผลิตครูให้ได้ตามมาตรฐานวิชาชีพตามที่สังคมคาดหวังไว้ ซึ่งคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยเป็นหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องผลิตครูให้ได้มาตรฐานดังกล่าว แต่จากวิจัย พบว่า ด้านการเรียนการสอนควรมีการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น (Phramaha Wirot Kuttawiro, 2019) และพบว่าในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาชั้นปีที่ 5 มีประสิทธิผลการสอนแตกต่างกัน (Phramaha Prasit Pasiddho (Srathong), 2018) ซึ่งปัญหาที่พบมากที่สุดคือนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ขาดความมั่นใจในตนเองและรู้สึกว่าจะไม่มีความพร้อม ขาดความชำนาญ (Phramaha Sakun Mahawiro, 2018) จึงส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยด้านการเรียนการสอนคือแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Thawongsa, K. et al., 2019) อีกทั้งนักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมอยู่ในระดับปานกลาง (Phramongko; dhMMvidhn, 2017) และประสิทธิผลตามภารกิจของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวิจัย รองลงมาจากด้านอื่น ๆ (Wijitwatcharak, K., 2016)

สืบเนื่องจากปัญหาด้านต่าง ๆ ข้างต้นจึงทำให้ต้องมีการพัฒนาประสิทธิภาพของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research: CAR) สำหรับนักศึกษาครูชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 ที่ต้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คือไปปฏิบัติงานสอน 1 ปีการศึกษา และต้องทำการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนอันเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำมาเสนอขออนุมัติสำเร็จการศึกษา การศึกษาบัณฑิต ผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยปฏิบัติงานสอนในรายวิชาการระเบียบวิธีวิจัยทางการสอนภาษาอังกฤษ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ได้เห็นความสำคัญของการพัฒนาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำการวิจัยในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2. เพื่อประเมินผลการใช้วิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มี 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การสร้างหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียน 3) การทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียน 4) การประเมินผลการใช้หน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้นได้แก่ หน่วยการเรียนรู้การวิจัยในชั้นเรียน ตัวแปรตามได้แก่ 1) ประสิทธิภาพกระบวนการของหน่วยการเรียนรู้วิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียน 2) ประสิทธิภาพผลลัพธ์ของหน่วยการเรียนรู้วิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียน 3) ความเหมาะสมในการใช้หน่วยการเรียนรู้วิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยนักศึกษาการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย 14 รูป/คน ที่มีใช้กลุ่มทดลอง ซึ่งผู้วิจัยนำมาเป็นประชากรกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีสนทนากลุ่มระดมความคิดเห็นเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานว่าวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนที่เหมาะสมใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหน่วยการเรียนรู้ 2) ด้านวิธีสอน 3) ด้านสื่อการเรียนการสอน 4) ด้านการวัดและประเมินผล ควรเป็นเช่นไร และสอบถามความคิดเห็นกลุ่มทดลองจำนวน 31 รูป/คน ว่าต้องการพัฒนาวิธีสอนวิจัยในชั้นเรียนใน 4 ด้านดังกล่าวนี้ อยู่ในระดับใด โดยใช้แบบสอบถามมาตรวัด 5 ระดับ

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสังเขปประวัติวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและข้อสรุปความคิดเห็นของการสนทนากลุ่มของนักศึกษาในขั้นตอนที่ 1 และจากการสอบถามความเห็นของกลุ่มทดลอง มาสร้างเป็นหน่วยการเรียนรู้ได้ 15 หน่วย แล้วนำหน่วยการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนั้นไปหาคุณภาพโดยให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งผู้วิจัยกำหนดผู้เชี่ยวชาญคือต้องจบการศึกษาระดับการศึกษาศุภบัณฑิต จำนวน 5 รูป/คน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และประเมินความเหมาะสมโดยใช้มาตรวัด 5 ระดับ คือ 5 มากที่สุด 4 มาก 3 ปานกลาง 2 น้อย 1 น้อยที่สุด ในการหาคุณภาพหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนทั้งฉบับ และผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การตัดสินค่า IOC ที่ระดับ 0.50 ขึ้นไป และเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ระดับมากขึ้นไป ($\bar{X} = 3.50 - 4.49$) และหาคุณภาพแบบทดสอบ แบบสอบถาม และแบบประเมิน โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วนั้น

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียน ขั้นตอนนี้เป็นการทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนทั้ง 15 หน่วย ใช้เวลา 1 ภาคเรียน ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองได้แก่นักศึกษาการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำนวน 31 รูป/คน โดยกำหนดเอาประชากรทั้งชั้นเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียน ในภาคเรียนที่ 2/2561 แบบศึกษากลุ่มเดียว (One - Group Pretest - Posttest Design) ทดสอบคะแนนหลังเรียนกับคะแนนก่อนเรียน ด้วยการทดสอบค่า t (t - test) แบบดีเพนเดนท (Dependent) ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และตรวจสอบประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียน นำเสนอในรูป E_1/E_2 โดยใช้เกณฑ์ 80/80 ทั้งกระบวนการ ด้วยวิธีการของ Chaiyong Brahmawong (Brahmawong, C., 2013) และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน เมื่อดำเนินการเรียนการสอนครบทั้ง 15 หน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยตั้งเกณฑ์การประเมินคะแนนเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50 - \bar{X} = 4.49$) ขึ้นไป หลังจากการเรียนการสอนรายวิชาดังกล่าวแล้วนี้เสร็จสิ้นแล้ว 1 ภาคเรียน ผู้วิจัยติดตามการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนไปใช้ในการปฏิบัติงานสอน โดยใช้แบบสอบถาม ๆ นักศึกษาที่เข้าการเรียนหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนแล้วในภาคเรียนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมไว้ทั้งหมดตั้งแต่การดำเนินการตามขั้นตอนที่ 1 - 4 มาวิเคราะห์ แล้วทำเป็นร่างรูปเล่มรายงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการใช้วิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยนำร่างรูปเล่มรายงานวิจัยจากขั้นตอนที่ 3 เสนอในที่ประชุมสนทนากลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 12 รูป/คน ประกอบด้วย ผู้สำเร็จการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นพระภิกษุจำนวน 7 รูป และที่เป็นคฤหัสถ์รับราชการครูจำนวน 5 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมในการใช้หน่วยการเรียนรู้สอนการวิจัยในชั้นเรียน ทั้ง 15 หน่วย ซึ่งในการประเมินใช้แบบประเมินความเหมาะสมโดยมาตรวัด 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ความเหมาะสมของการนำหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนไปใช้สอน ไว้ที่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.50 - \bar{X} = 4.49$) ขึ้นไป

การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยและพัฒนา มีข้อมูลที่เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเอง ดังนั้น ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปการบรรยาย วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติได้แก่: ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า t (t - test) แบบดีเพนเดนท (Dependent)

ผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 1 การพัฒนาวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับ นักศึกษาการศึกษาระดับบัณฑิต มหาวิทยาลัทยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้แก่ขั้นตอนที่ 1 - 3 เป็นการ วิจัยและพัฒนาวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียน ส่วนขั้นตอนที่ 4 เป็นการประเมินผลการใช้วิธีสอน การวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาการศึกษาระดับบัณฑิต มหาวิทยาลัทยมหามกุฏราชวิทยาลัย ซึ่งผลการวิจัยทั้ง 2 ตามวัตถุประสงค์ทั้ง 2 ข้อ ดังนี้

ผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 พบว่า 1) การสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการศึกษาวิธีการสอน วิจัยในชั้นเรียนที่เหมาะสม ซึ่งที่ประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกันสรุปได้ ดังนี้ 1.1) ด้าน หน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียน: ควรจัดเนื้อหาให้สอดคล้องกับเวลาที่สอนต่อคาบ คือ คาบเรียน ละ 3 ชั่วโมง แล้วให้ทำกิจกรรมและประเมินผลให้เสร็จภายในคาบเรียนนั้น ๆ 1.2) ด้านวิธี สอน: ผู้สอนต้องมีการวางแผนจัดเตรียมเนื้อหาเกี่ยวกับการสอนการวิจัยในชั้นเรียนที่มีรูปแบบ การสอนให้เป็นลำดับขั้นตอน และมีตัวอย่างประกอบทุกขั้นตอน แล้วสอนไปอย่างช้า ๆ ในประเด็นดังต่อไปนี้: ทฤษฎีเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน การ ให้นักศึกษาได้ค้นคว้าผลงานวิจัยที่ดี การให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัยในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน การให้นักศึกษาไปสำรวจปัญหาและประเด็นที่สนใจที่จะศึกษาในการทำการวิจัย การให้ นักศึกษานำเสนอประเด็นปัญหาที่ได้จากการสำรวจ แล้วนำมาปรึกษาอาจารย์ในชั้นเรียน และ ขอให้อาจารย์ช่วยแนะนำการตั้งชื่อเรื่องวิจัย แล้วทำตามระเบียบวิธีวิจัยของแต่ละวิธีการที่ นักศึกษาเลือกทำ โดยอาจารย์คอยให้คำปรึกษา การให้นักศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วเริ่มทำบทที่ 2 การให้นักศึกษาทำบทที่ 1 โดยอ้างอิงข้อมูลจากในบทที่ 2 การให้นักศึกษา ทำบทที่ 3, 4, 5 ทำบรรณานุกรมและภาคผนวก ในระหว่างนี้ อาจารย์ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา และตอบข้อสงสัยของนักศึกษา เช่น สถิติ การทำแบบฝึก การหาค่า IOC การทำบรรณานุกรม เมื่อทำวิจัยเสร็จแล้ว ให้นำเล่มกลับมาให้อาจารย์ตรวจเพื่อความถูกต้อง พร้อมทั้งแนะนำสิ่งที่ ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม 1.3) สื่อการเรียนการสอน: ควรประยุกต์ใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการศึกษา ในศตวรรษที่ 21 เช่น การนำ IT มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล Internet of Things อุปกรณ์ ต่าง ๆ ไว้เพื่อเชื่อมต่อระหว่างกันโดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต Cloud for Learning การให้บริการแบบแบ่งปันทรัพยากรข้อมูลต่าง ๆ ที่ถูกเก็บไว้บนเครื่อง หรือ web browser และ Social Media สื่อสังคมออนไลน์ โดยการสร้างเนื้อหาด้วยข้อความ รูป เสียง เป็นต้น 1.4) การวัดและประเมินผล: ควรวัดจากผลสัมฤทธิ์ของงานที่นักศึกษาได้รับ มอบหมายซึ่งเป็นกิจกรรมในห้องเรียน จำนวน 40 คะแนน เป็นคะแนนเก็บ สอบกลางภาค 30 คะแนน และเป็นคะแนนสอบปลายภาค 30 คะแนน รวมเป็น 100 คะแนน ซึ่งจากการสนทนา กลุ่ม กล่าวโดยสรุป คือ วิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนที่เหมาะสมและดีที่สุด คือ การให้นักศึกษา ได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ได้รับประสบการณ์ตรงจากสถานการณ์จริง ได้เรียนรู้และแก้ไข ปัญหาได้อย่างแท้จริง 2) ความต้องการพัฒนาวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับ

มาก ($\bar{X} = 3.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ข้อที่ว่า ให้ นักศึกษานำเสนอประเด็นปัญหาและประเด็นที่สนใจเพื่อนำมาใช้ในการทำวิจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองแบบเชิงรุก (Active Learning) อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$)

ผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 พบว่า ในการหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ในชั้น เรียนทั้งฉบับ พบว่า ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ดัชนีความสอดคล้องอยู่ ระหว่าง 0.80 - 1.00 ความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) และคุณภาพแบบทดสอบ แบบสอบถาม และแบบประเมิน พบว่า ความ เที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00

ผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 3 พบว่า ผลต่างของคะแนนทดสอบหลังเรียนกับก่อนเรียน ของการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียน ผลรวมของ D เท่ากับ 103 และ D^2 เท่ากับ 379 คะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่มีระดับ 0.05 ดังแสดงในตาราง ที่ 1 การหาประสิทธิภาพหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียน พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน ($\bar{X} = 26.74$) ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังเรียน ($\bar{X} = 26.74$) ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) ของหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียน เท่ากับ 87.87 และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ของหน่วยการ เรียนวิจัยในชั้นเรียน เท่ากับ 89.1 ($E_1/87.87$ $E_2/89.13$) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับก่อนเรียน

กลุ่มตัวอย่าง (N = 31)	$\bar{X}$	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t - test	Sig.
ก่อนการเรียนรู้	131.81	2.26	103	379	16.71	.000*
หลังการเรียนรู้	26.74	1.26				

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับก่อนเรียน ความรู้หลังเรียนแตกต่าง จากความรู้ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียน

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละของคะแนน เฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	150	131.81	2.26	87.87
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	30	26.74	1.26	89.13

จากตารางที่ 2 ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) ของหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนเท่ากับ 87.87 และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ของหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนเท่ากับ 89.13

ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนด้วยการใช้หน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิธีสอนจ้ยในชั้นเรียน

ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
1.	ด้านสาระของเนื้อหารายวิชา	-	-	-
	1.1 สาระของเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับชื่อรายวิชา	4.71	0.46	มากที่สุด
	1.2 ขอบเขตเนื้อหาวิชามีความเหมาะสม	4.61	0.56	มากที่สุด
	1.3 ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง	4.61	0.50	มากที่สุด
	1.4 เวลาในการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับน้ำหนักของเนื้อหาวิชา	4.55	0.62	มากที่สุด
	รวม	4.62	0.36	มากที่สุด
2.	ด้านการเรียนการสอน	-	-	-
	2.1 วิธีสอนของอาจารย์มีความเหมาะสม	4.52	0.68	มากที่สุด
	2.2 การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.71	0.53	มากที่สุด
	2.3 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรม	4.61	0.56	มากที่สุด
	2.4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความรู้	4.65	0.49	มากที่สุด
	2.5 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านทักษะทางปัญญา	4.68	0.54	มากที่สุด
	2.6 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	4.81	0.54	มากที่สุด
	2.7 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านทักษะการวิเคราะห์ตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี	4.71	0.46	มากที่สุด
	2.8 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านทักษะการดำเนินชีวิตแนวพุทธ	4.61	0.62	มากที่สุด
	รวม	4.66	0.39	มากที่สุด
3.	ด้านสื่อการสอน	-	-	-
	3.1 เอกสารประกอบการนำเสนอมีความเหมาะสม	4.55	0.57	มากที่สุด
	3.2 การใช้อินเทอร์เน็ต ไลน์ ยูทูปอธิบายรายวิชา และความพึงพอใจเป็นสื่อในการเรียนการสอน	4.68	0.60	มากที่สุด
	3.3 การใช้ภาพเวอร์พอยต์มีขนาดอักษร ภาพประกอบ สื่อถึงประเด็นที่สอนชัดเจน	4.55	0.62	มากที่สุด
	รวม	4.59	0.49	มากที่สุด

4. ด้านการวัดและประเมินผล	-	-	-
4.1 วิธีการวัดและประเมินผลมีความเป็นธรรม	4.74	0.51	มากที่สุด
4.2 การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการวัดและประเมินผล	4.81	0.48	มากที่สุด
4.3 การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน	4.71	0.59	มากที่สุด
4.4 การวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหาสาระที่สอน	4.74	0.51	มากที่สุด
รวม	4.75	0.47	มากที่สุด
รวม	4.66	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิธีสอนวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ย สูงสุดได้แก่ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) รองลงมาได้แก่ด้านการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.66$) อยู่ในระดับมากที่สุด

และนักศึกษานำความรู้ที่ได้จากการเรียนหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียน ไปใช้ปฏิบัติงานสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$)

ผลการวิจัยในชั้นตอนที่ 4 พบว่า ความเหมาะสมในการนำหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนไปใช้ในการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$)

สรุปผลการวิจัย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) การพัฒนาวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียน: 1.1) วิธีการสอนการวิจัยในชั้นเรียนที่ดีที่สุด คือ การให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติ 1.2) ความต้องการพัฒนาวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) 1.3 คะแนนหลังเรียนแตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 1.4) ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) ของหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนเท่ากับ 87.87 และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ของหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนเท่ากับ 89.13 1.5) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$) 1.6) นักศึกษานำความรู้ที่ได้จากการเรียนวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ปฏิบัติงานสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) 2) ความเหมาะสมในการนำหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนไปใช้ในการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 การพัฒนาวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย พบว่า 1) วิธีการสอนการวิจัยในชั้นเรียนที่ดีที่สุดคือ การให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติ นั้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาที่เข้าร่วมในการสนทนากลุ่ม มีประสบการณ์จากการเรียนการสอนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนและได้นำ

ความรู้ที่รับไปใช้ในการปฏิบัติงานสอน ในการไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูคือปฏิบัติงานสอน ในสถานศึกษา ดังนั้น ในการสนทนากลุ่มจึงได้ข้อสรุปความคิดเห็นของกลุ่มว่า วิธีการสอนการวิจัยในชั้นเรียนที่ดีที่สุดคือการให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของนิสิตครู ระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ: การทดลองแบบพหุกรณีศึกษา ซึ่งพบว่า การทำวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียนของนิสิตมีหลายแบบ เช่น การวิเคราะห์ให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล การประเมินเพื่อพัฒนาแผนกิจกรรม การศึกษากรณีศึกษานักเรียนที่มีปัญหา และการพัฒนา นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน เหล่านี้ เป็นต้น (Siripaarn, S., 2010) 2) ความต้องการ พัฒนาวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) ที่เป็นเช่นนี้เพราะ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 4 ต้องเตรียมความพร้อมในการไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เมื่อขึ้นชั้นปีที่ 5 ซึ่งนักศึกษาเข้าใจอย่างชัดเจนแล้วว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยการไปปฏิบัติงานสอน ในสถานศึกษาเป็นเวลา 1 ปีการศึกษา นั้นต้องทำการวิจัยในชั้นเรียน 1 เรื่อง เพื่อให้ครบตาม มาตรฐานของหลักสูตร ดังนั้น การทำวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นที่ครูทุกคน จะต้องดำเนินการ ดังที่ Srikham อธิบายว่า ครูทุกคนจะต้องทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้ เพื่อให้ สอดคล้องกับแนวทางของการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นให้ครูทำวิจัยควบคู่ไปกับการจัดการเรียน การสอนและการที่ครูจะทำวิจัยในชั้นเรียนได้นั้น ครูต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะใน ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน (Srikham, O. et al., 2018) 3) คะแนนหลังเรียนแตกต่างจากก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้เพราะการพัฒนาวิธีสอนการวิจัยในชั้น เรียน ครั้งนี้ ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนาครบทุกขั้นตอน ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษาได้รับความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pattaragorranan ซึ่งผลการเรียนรู้จากชุดฝึกอบรมในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน พบว่า ภายหลังการฝึกอบรมผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความรู้เพิ่มขึ้นก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (Pattaragorranan, N. et al., 2013) และ สอดคล้องงานวิจัยของ Watthanakuljaroen ในการฝึกอบรมที่มีผู้เข้าฝึกอบรมจำนวน 45 คน ภายหลังการฝึกอบรมมีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Watthanakuljaroen, T., 2014) 4) ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) ของหน่วยการเรียนรู้วิจัย ในชั้นเรียนเท่ากับ 87.87 และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ของหน่วยการเรียนรู้วิจัยในชั้นเรียน เท่ากับ 89.13 ที่เป็นเช่นนี้เพราะกระบวนการวิจัยและพัฒนา มีความครบถ้วนสมบูรณ์ อีกทั้ง นักศึกษามีส่วนร่วมและสนใจในการเรียนการสอนอย่างยิ่ง เพราะหน่วยการเรียนรู้วิจัยในชั้น เรียนมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผลการทดลองจึงสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pattaragorranan คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละ 81.67 และคะแนน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ 81.84 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดในการวิจัยของ (Pattaragorranan, N. et al., 2013) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Watthanakuljaroen ประสิทธิภาพ 82.14/81.11, 80.79/80.28 และ 81.7/80.93 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

(Watthanakuljaroen, T., 2014) 5) ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิธีสอนวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$) ที่เป็นเช่นนี้เพราะกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งนักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับการอธิบายของ Maneehaet & Wannapiroon ที่กล่าวว่า โลกยุคปัจจุบันมีความเจริญทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งทำให้เกิดการเรียนการสอนได้ทุกแห่งหน (Maneehaet, S., & Wannapiroon, P., 2019) และสอดคล้องกับคำอธิบายของ Intharaksa ที่กล่าวว่า สถานการณ์ดังกล่าวนี้เรียกว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว (Intharaksa, P., 2019) 6) นักศึกษานำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ปฏิบัติงานสอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) ที่เพราะผู้วิจัยได้มีการติดตามสอบถามนักศึกษาว่า ได้นำความรู้ที่ได้เรียนการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ปฏิบัติงานสอน มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ เพราะได้ศึกษาประเด็นปัญหาการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พบว่า มีการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมในการอบรมกรรมฐานภาคปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (Phramongko; dhMMvidhn, 2017) ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ได้มีการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงทำให้นักศึกษานำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ปฏิบัติงานสอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

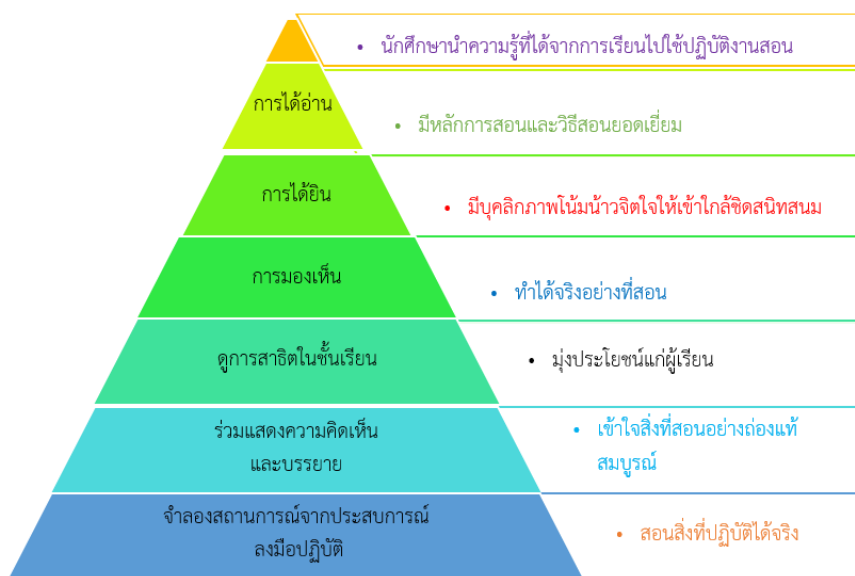
จากผลการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการประเมินโดยการสนทนากลุ่มได้ข้อสรุปความคิดเห็นของกลุ่มว่า วิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนมีความเหมาะสมในการนำไปใช้สำหรับสอนวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$) ที่เป็นเช่นนี้เพราะการพัฒนาวิธีการสอนการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ครั้งนี้ ใช้กระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) นี้ Wongpibool อธิบายว่า กระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) 1) ผู้เรียนมีบทบาทในการแสวงหาความรู้และเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์จนเกิดความรู้ความเข้าใจ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ และสามารถวิเคราะห์สังเคราะห์ประเมินค่าหรือสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ และพัฒนาตนเองเต็มความสามารถ รวมถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ได้รับอภิปรายให้ฝึกทักษะร่วมกันได้ติดต่อสื่อสารระหว่างกัน 2) การนำเสนอผลงานทางการเรียนรู้ในสถานการณ์จำลอง ทั้งมีการฝึกปฏิบัติในสภาพจริง และมีการเชื่อมโยงกับสถานการณ์ต่าง ๆ การจัดกิจกรรมตามกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ 2.1) กำหนดผลการเรียนรู้ (Learning Outcome) ให้ครอบคลุมองค์ความรู้ที่ต้องการให้เกิดความรู้ ความเข้าใจทักษะ เจตคติ กระบวนการคุณธรรมและจริยธรรม 2.2) กำหนดสาระการเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหาและสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน 2.3) การออกแบบหรือทำแผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นกิจกรรม 4 องค์ประกอบดังนี้ 1) การ

แลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้ 2) การสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน 3) การนำเสนอความรู้ 4) การประยุกต์ใช้การนำเสนอหรือลงมือปฏิบัติ (Wongpibool, P., 2017) นอกจากนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ได้ประยุกต์ใช้หลักการเรียนการสอนตามนัยพระพุทธศาสนา ซึ่ง พบว่า 1) หลักคำสอนในพุทธศาสนากับการจัดการเรียนการสอนมีเนื้อหาที่สอดคล้องกันได้ 2) การศึกษาสมัยพุทธกาลและหลังสมัยพุทธกาล พบว่าการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันมีสอดคล้องกับการจัดการเรียนในสมัยพุทธกาลและหลังสมัยพุทธกาล 3) การบูรณาการการศึกษาตามนัยพุทธศาสนา พบว่าระบบคำสอนในพุทธศาสนาสามารถบูรณาการเข้ากับการจัดการศึกษาในสมัยปัจจุบันได้ 4) จุดมุ่งหมาย วิธีการ เนื้อหา และผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอน พบว่าเรื่องจุดมุ่งหมาย วิธีการ เนื้อหา และผู้เรียนในปัจจุบัน สามารถใช้หลักคำสอนในพระพุทธศาสนาเป็นหลักการในการบริหารจัดการการศึกษาได้ (Srinont, M., 2017) ได้เหตุผลดังที่กล่าวมาแล้วนี้ ในการวิจัยครั้งนี้จึงได้รับการประเมินว่าวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อไป

องค์ความรู้ใหม่

วิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ได้นำพระคุณสมบัติของพระพุทธเจ้าที่ทรงสอนมาประยุกต์ใช้กับวิธีสอนแบบกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่สามารถสังเคราะห์ออกมาในรูปแบบโมเดลได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 โมเดลวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาการศึกษาบัณฑิตมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

จากภาพโมเดล อธิบายการนำพระคุณสมบัติของพระพุทธเจ้าที่ทรงสอนมาประยุกต์ใช้กับวิธีสอนแบบกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คือ พระคุณสมบัติของพระพุทธเจ้าที่ทรงสอน 1) ทรงสอนสิ่งที่เป็นจริงและเป็นประโยชน์แก่ผู้ฟัง 2) ทรงรู้เข้าใจสิ่งที่สอนอย่างถ่องแท้สมบูรณ์ 3) ทรงสอนด้วยเมตตา มุ่งประโยชน์แก่ผู้รับคำสอนเป็นที่ตั้ง ไม่หวังผลตอบแทน 4) ทรงทำได้จริงอย่างที่สอน เป็นตัวอย่างที่ดี 5) ทรงมีบุคลิกภาพโน้มน้าวจิตใจให้เข้าใจหลักธรรมและพึงพอใจได้ความสุข 6) ทรงมีหลักการสอน และวิธีสอนยอดเยี่ยม และการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นรูปแบบที่เน้นการจัดการเรียนรู้ และเน้นการเรียนการสอนในการพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะการเรียนรู้ และให้มีความพร้อมทางการเรียน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ให้แนวคิดไว้ว่า การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นเสมือนการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน (Research - based Learning) คือการเรียนที่เน้นการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนโดยตรงเป็นการพัฒนากระบวนการแสวงหาความรู้และการทดสอบความสามารถทางการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ครั้งนี้ ทำให้ได้นวัตกรรมใหม่ คือ หน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ 87.87/ 89.13 (E1/E2) สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 1) ควรจัดพิมพ์เอกสารวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อเผยแพร่และใช้สำหรับการเรียนการสอน ทั้งนี้ เพื่อให้มีการนำนวัตกรรมที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม และเป็นการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และ 2) ควรนำวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทั้งในส่วนกลางและวิทยาเขต เพื่อให้ผลของการวิจัยและพัฒนาครั้งนี้ได้เกิดประโยชน์ในทางวิชาการอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรมีการวิจัยวิธีสอนระเบียบวิธีวิจัยระดับมหาบัณฑิต ซึ่งมีเนื้อหาสาระและวิธีสอนอาจใกล้เคียงกันหรือสัมพันธ์กันกับวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนที่ได้พัฒนาขึ้นแล้วในครั้งนี้ อย่างไร หรือไม่ และควรมีการวิจัยวิธีสอนรายวิชาอื่นทั้งในระดับบัณฑิตศึกษา ระดับมหาบัณฑิต และระดับดุขฎิบัณฑิตว่า วิธีสอนควรมีการพัฒนาให้แตกต่างจากวิธีสอนการวิจัยในชั้นเรียนระดับบัณฑิตอย่างไร หรือไม่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยทางด้านการเรียนการสอน

เอกสารอ้างอิง

- Brahmawong, C. (2013). Developmental Testing of Media and Instructional Package. *silpakorn educational research journal*, 5(1), 1-20.
- Budsarakoon, T. (2019). Thai Teacher Development for Educational Reform. *MBUE Education Journal*, 7(2), 1-14.
- Faikhamta, C. (2018). Looking at Teacher Education and professional Development in Thailand Through The Lens of A Teacher Educator. *Journal of Education Naresuan University*, 20(4), 291-301.
- Intharaksa, P. (2019). Learning Management With Social Media. *Journal of Education Naresuan University*, 21(4), 357-365.
- Kaewurai, R. & Chaimin, C. (2019). Learning Space for Digital Natives in Academic Library. *Journal of Education Naresuan University*, 21(4), 365-378.
- Maneehaet, S. & Wannapiroon, P. (2019). A Digital Learning Ecosystem With Artificial Intelligence for Smart Learning. *Journal of Education Naresuan University*, 21(2), 359-373.

- Onthanee, A. (2020). Perspectives on Curriculum Development Through The National Scheme of Education B.E. 2560-2579. *Journal of Education Naresuan University*, 22(1), 366-380.
- Pattaragorranan, N. et al. (2013). The Development of Training Package Using Experiential Learning Process to Enhance the Public Consciousness of Red Cross Youth Volunteers. *Journal of Behavioral Science*, 19(1), 22-35.
- Phra Kanchit Kunavaro. (2013). Happiness Development in Buddhadhamma. *Journal of Education Naresuan University*, 15(1), 91-99.
- Phra Natthawut Wutthigo (Supphaso) et al. (2015). Human Development in Accordance with Buddhism: Content Presentation from the Sutapitaka Text. *Journal of Education Naresuan University*, 17(3), 60-70.
- Phramaha Sakun Mahawiro. (2018). The problem solving approach in teaching professional experience of MBU Education. *Journal: Faculty of Education Mahamakut Buddhist University*, 6(1), 76-94.
- Phramaha Wirot Kuttawiro. (2019). ways and means of EDUCATIONAL SERVICES development of MAHAMAKUT. *MBU Education Journal: Faculty of Education Mahamakut Buddhist University*, 7(1), 33-45.
- Phramongko; dhMMvidhn. (2017). The Buddhadhamma Application of Mahamakut Buddhist University Students. *Journal of Yanasangvorn Research Institute*, 8(2), 1-10.
- Pra Sakda Chandako (Suwanta). (2014). Being a Professional Teacher in Accordance with the Buddhist Way in Thai Society. *Journal of Education Naresuan University*, 16(2), 195-204.
- Prachanban, P. & Choomeka, L. (2018). The research and Development of the happiness learning management Assessment Instruments of Student Teachers in the 21st century. *Journal of Education Naresuan University*, 20(4), 118.
- Pramaha Prasit Pasiddho (Srathong). (2018). The effectiveness of teachers of students at five universities Mahamakut. *MBU Education Journal: Faculty of Education Mahamakut Buddhist University*, 6(1), 59-75.
- Riangrila, P. (2013). The Quality of Educational Improvement: A Teacher Development Approach. *Journal of Research and curriculum Development*, 3(1), 1-14.

- Siripaarn, S. (2010). Development of a classroom action research program to promote reflective thinking of student teachers during professional teaching practices: a multiple case study experiment. Retrieved April 2, 2020, from <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/32433>
- Srikham, O. et al. (2018). The Development of Classroom Action Research of Educational to Develop Students in Teacher training Programs. Academic Journal of Buriram Rajabhat University, 10(2), 157-169.
- Srinont, M. (2017). Analytical Study of The Principles of Teaching according. MBU Education Journal: Faculty of Education Mahamakut Buddhist University, 5(1), 122-132.
- Sukreephong, W. et al. (2009). Characteristics of Teaching Professional Experience of Higher Education Student of Faculty of Education Khon Kaen University. Journal of Education Khon Kaen University, 32(4), 128-137.
- Suttipong, R. (2017). New Paradigm in Education and Development of Thailand Teachers in the Digital Age. Journal of Education Naresuan University, 19(2), 344-355.
- Thawongsa, K. et al. (2019). Factors Influencing Quality of Student Life in Mahamakut Srilanchang Campus. MBU Education Journal: Faculty of Education Mahamakut Buddhist University, 16(74), 141-153.
- Watthanakuljaroen, T. (2014). Development of Distance Training Packages on Educational. Retrieved April 2, 2020, from http://edu.stou.ac.th/EDU/UploadedFile/Research56_Taweewat.pdf
- Watthanmongkol, W. (2018). The Crisis of Education in the Thailan 4.0 Era. MBU Education Journal: Faculty of Education Mahamakut Buddhist University, 6(1), 427-444.
- Wijitwatcharak, K. (2016). Operational Effectiveness of Mahamakut Buddhist University in Accordance With Mission Statements. Journal of Yanasangvorn Research Institute, 7(1)1, 70-78.
- Wongpibool, P. (2017). Active Learning. Journal of Yanasangvorn Research Institute, 8(2), 327-336.

Wongwanich, S. et al. (2017). Development of Learning Modules for Enhancing Classroom Action Research Skills of Student Teachers. Bangkok: Chulalongkorn University Press.